

Mutual Mèdica

Reflexions mutualistes

per

LLUIS BERNET

SÓN suggerides per l'article "Cabals de la Mutual", del nostre bon company Vila publicat en el BUTLLETÍ del mes de febrer d'enguany i que esmento per fer declaració prèvia de que jo sotsigno en absolut totes les seves orientacions i proposicions esmentades en aquell article.

Tant és així, que abundant en les meves manifestacions fetes en el Consell de la Mutual i fora d'ell, contràries al criteri que la Mutual necessita quant més capital de reserva millor, jo sempre dic que la veritable garantia de la mateixa no són els cabals, sinó el major nombre possible de companys en ella subscrits, puix que entenc que les passetes no formen i sostenen la Mutual, sinó els sentiments de companyonia que fan acoblar els susdits companys, acceptant les consegüents derrames per a socórrer els altres amb la seguretat de què garanteixen llurs propis socorsos; això és, *un per a tots i tots per a un*. És per aquesta meua convicció que sempre he estat un convençut partidari d'esmerçar els capitals de la Mutual en el Casal del Metge, en la compra d'una casa per al nostre Sindicat (si es creu convenient d'ajornar aquell), o bé, en la constitució de l'assegurança de vellesa, acoblant-lo a la Mutual, o bé, en qualsevulla altra cosa de veritable profit per al Sindicat o pels inscrits a la Mutual, però no per a deixar-los a la mateixa, tan sols com a organització.

Veritablement, ja és hora de dir ben clar dues coses: 1.ª *La Mutual no necessita fons de reserva* (llevat d'una petita quantitat per a fer front, de moment, i per curt temps, als dipòsits necessaris pels que es moren, i per a donar sensació de tenir quelcom, a aquells que no es preocupen d'esbrinar com ha de funcionar una Mutual). i 2.ª, *orientació clara del destí dels esmentats cabals*.

És molt lògic allò que diu el company Vila i Abadal: el fons de garantia, és dels companys que l'han pagat; el de compensació per l'edat—que veritablement és per a compensar el major risc de qui el paga—, si és per a compensar la mort, una vegada pagades les derrames pel reglamentari dipòsit o per la quantitat donada als beneficiaris, ja no té raó de subsistir i hauria de repartir-se entre aquells que han pagat el sinistre de la mort del company; d'igual manera hauria de conservar-se la compensació d'invalidesa solament per mentre visqués l'inscrit a ella, ja que si a l'ensem estigués inscrit a vida, hauria de córrer—l'esmentada compensació—, la mateixa sort que la de vida, i si no està inscrit a vida, hauria de servir també per a condonar derrames del corresponent Grup d'invalidesa. És així com jo crec que solament el fons mixt s'ha de considerar propi de l'organització Mutual, ja que aquest fou creat per a ajudar indistintament a tots els altres fons i per a pagar l'administració.

Amb aquesta organització i destí dels cabals de la Mutual, és evident que no caldria pensar quina ha d'ésser l'aplicació dels susdits cabals, puix solament tindriem el fons mixt, que ja té aplicació ben assenyalada per un costat, i que creix, paulatinament, per l'altre.

Altrament, amb aquest costum—que jo només vull titllar de rutinari—d'acumular capitals, sempre estarem exposats a inversions tan significativament equivocades com la lamentable, recentment proposada, de la casa; o bé, a què amb molt bon encert, vingui demà un Consell, el qual, entenent-ho tal com és, condonin derrames per tot el temps convenient fins a reduir el capital a la justa quantitat que suposi el fons mixt. És per això, i altres